

LAULGEM HEJUD
LAULGEM PEJUD

O. HALLIS.

Laulgem neiud, - - -
- - - laulgem peiud!

Neiude ja peiude laulik.

N a r w a S,
Trükitud G. Pihlaka trükikojas.

1. Laulge poisid!

Laulge, poisid, laulge peid,
Laulge naesed, laulge neiud:
Hõisja ja hõisjasa! ::

Sõbge saia, sõbge liha,
Jätke jonnit, jätke wiha!
Hõisja ja hõisjasa! ::

Siin on neiud noorekesed
Just kui roosi nupukesed!
Hõisja ja hõisjasa! ::

Poisid, miks te pill ei hüüa,
Mina tahan tantsu lüüa!
Hõisja ja hõisjasa! ::

Unustage tööd ja piina!
Jooge õlut, jooge wiina!
Hõisja ja hõisjasa! ::

Rahwa laul.

2. Paul armastusele.

Oh armastus ja kallis magus mesi!
 Õnn sel, kes leidnud armastust,
 Kui end on rinna ääres, käes käsi,
 Silm silma waatab südamest;
 Sest armastus teeb sauna suureks mõisaks,
 Ja puistab lilla offlasteel!
 Ta muudab metsad, laaned rohuaiaks,
 Et taewa õnne tunneb meel.

Oh armastus, ja sõõdad meie südant
 Just nagu suhtru aasa peal!
 On armastus sul südamesse idand
 Siis põgeneb kõik nukker meel.
 Kes armastab, sell' paistab päike selgem,
 Sell' õitsemad ka offaspuud;
 Ta rist ja waew on sedamaid tall' õlgergem,
 Kui armajamale annab suud.

Oh armastus, ja annad meile tiivad,
 Kui linnufestel lennata,
 Ja paned meie suhu rõõmu laulud
 Ning aitad meid kõik kannata.
 Kui armastan siis naeran, auu ja rikkust
 Ja olen rõõmus armu sees.
 Ma põlgan wäge, jätan suurte suurst:
 Mu paradiis on südamess.

Oh armastus, ja teed kõik raske tergeteks
 Ja musta leiwa magusaks;
 Kus hingab, seal teed kiwisängid pehmeks
 Sa oled siidi palakaks.
 Oh õnnetu, kes armastust ei tunne! —
 See elab surnult ilma peal:
 Ei anna suud, ei istu tema jülle
 Ei keegi armastaja teal!

J. W. Sannsen.

3. Kus ja käisid, wennakene.

Kus ja käisid wennakene,
 Öhtu õhtul hellal,
 Enne õhtut, enne eha,
 Kõlilewal kellal?

Käisin wenda waatamassa
 Wilja wiimsel wihul
 Kubusida kõitemassa
 Kiirel tööde tihul.

Kus ja käisid, wennakene,
 Kena luha keerul,
 Enne õhtut, enne eha,
 Päewa walge weerul?

Käisin õde aitamassa
 Lahal, niidu lõpul,
 Saadu loomas, seademasja
 Heinalisi õpul.

Kus ja käisid, wennakene,
 Pärast päite loojal,
 Pärast õhtut, eha ilul,
 Dõsel, rahu toojal?

Käisin, kaunis küsijake,
 Armukeste aasal.
 Kikkal rinnal, tulewasel
 Kallil, kaunil kaasal.

K. A. Hermann.

4. Me teretame kõiki.

Me teretame kõiki nii lahkesti nüüd,
 Me healitseme, süda täis rõõmu ja hüüd!
 Ei mõtle meie häda ei kurbtuse peal
 Kui helisedes kõlab meil laulmise heal.

Tere, tere, laulja linnuke aasa peal!
Tere, tere, lahke kena ilus ilm!

Oh tere lauljad!
Oh tere kuuljad!
Oh tere kõik kes keelitsen'd,
Oh tere, isa!
Oh tere, ema:

Tere, tere öde ja wend!
Tere, metsjad, orud ja mäed!
Tere, laulu, loomuse wäed!
Tere lilled, lehed ja puud!
Tere, ka wainud ja nurmed ja muudi
K. U. Hermann.

5. Noorus kaob rutuga.

Noorus kaob rutuga,
Kewade läeb mööda.
Wanadus saab tulema,
Talwe kätte jõudma.
Päew läeb päewa järele,
Noorus kaob kiireste
Wanaduse warju.

Kus on need kes enne meid
Noored on kõik olnud?
Wanadus on muutnud neid,
Ehl ka hauda kannud,
Pea on kõik kadunud
Mulda maha maetud
Ja kõik põrmuks saanud.

Meie kallid wanemad
Kes meil olid armsad,
Surnuaial puhkawad

Zuba mitu aastat;
 Meiegi ka nendele,
 Lähme pea järele,
 Kus on jäädam rahu.

6. Waata, lilled wärisewad.

Waata, lilled wärisewad
 Shtu wilu tuule käes,
 Hinged walust kärisewad
 Kui on lahtumine käes:
 Dh jää mul ja, mu süda wait,
 See olgu sinu armsam puhkepait!

Ei jeal mõeral kohal laugel
 Inimejed ole head,
 Pisar seisab tihti laugel,
 Kus ja mõttes seisma jääd:
 Dh jää mul ja, mu süda wait.
 See olgu sinu armsam puhkepait!

7. Kui wärawast wälja.

Kui wärawast wälja me astime,
 Siis tuli meil waastu mu tuite:
 Da piimawalge põst läts punaseks
 :: Kuis woolas siis weri mu südames ::

Kui minnes weel ümber pöörsin ma
 Da nikutas terwist mull' peakesega,
 Kui õis mis õitjeb kewade wäes
 :: Ja rätik, mis lehwis tal walgemas käes ::

Ma tõstsin kübara kõrgele
 Ja hüüdsin: elagu hellake,
 Da andis mull' kätt ja soowis weel:
 :: Mül õitjemat õnne mu tulewal teel ::

Ma sammusin nüüd maanteel, mäe peal
 Ja külasse tungis mu hiiudja heal
 Siis laulsin ma leekiwast südamest:
 ∴ Sind kaitstu juur Jumal mu kallikest ∴

Rahwa juust.

8. Meiu nii lõbus.

Meiu nii lõbus, nii lahke ja noor,
 Ütles: „Ma armastan sind!“
 Sõprusest laulis siis lindude koor,
 Kergeste torkis mu rind.

Mõõtmata kiirujel mööda läks aas't,
 Armastus endiseks jäi.
 Rõõmsaste laulis siis lindude koor,
 Täewas ka lahiseks jäi.

Meiu nii lahke, nii lõbus ja noor
 Ütles: „Oh unusta mind!“
 Kurbtusest laulis siis lindude koor:
 „Tema on jätnud nüüd sind!“

Zial, iial ei unusta sind,
 Unusta sina kui saad:
 Surmani sinule tussub mu rind —
 Teistel ei ole seal maad.

Rahwa juust.

9. Hellad wennad.

Hellad wennad, astkem kokku
 Lustipidu laua ümber;
 Tõstkem klaasid, tõstkem toobid,
 Laskem priiust elada.

Papsepõlwe ladus lootus
 Mis mu kaisus enne kaswas
 Mängimisel pehmel murul:
 Arka jälle ülesse!

Laena julgust, laena jõudu
 Targa tööde toimetusel'
 Wahwusta sa meie waimu
 Õnnistufeks isamaal'.

Hellad wennad, tõstke toobid,
 Nende meeste auuks, õnneks,
 Kes on tähtsa tegudega
 Gesti põlwe parandand.

Hellad wennad, joogem jälle
 Meile heldeil emadele,
 Kes on kannud kangeid poegi,
 Kaunid tütreid kiigutand.

Joogem noorte neiudele
 Lühendeles kannud, toobid,
 Kübart tergitades kõrges:
 Gesti neiud elagu!

Täitkem toobid ääre taja,
 Andkem ohwrit Gesti mullal,
 Mis on mustsel ajal joonud
 Wahwa Gesti meeste werd.

Joogem rõõmsalt jälle wennad,
 Gesti weel elab Gesti sugu,
 Kaswateleb kangeid poegi. —
 Gesti sugu elagu!

M. Weste.

10. Sõdamete waras.

Siin kuulutame kõigile,
Et eila tuli pidule
Üks neiu, kes küll süüta näib.
Kuid südameid ta wargil läib.

Ta eila weel neid ära wiis,
Kes teab kuhu kadus siis.
Kuid nende tundemärkidest
Wõib ära tunda neiukest.

Ta juuksed kulla karwased
Ja silmad taewa sinised,
Tal puna palged mahedad
Ja hambad walged tihedad.

Suu weike, walmis musule,
Ja rinnad tõuswad kõrgele.
Jalg seitsme tolli pikune,
Ja käsi pehme, siidine.

Ta kerge käik on ilu täis
Ja kuninglik ta tore seis.
Ta pilgus arm ja igatsus,
Tõest tal on ingli sarnadus.

On märgiks midagi weel muud.
Kui waras naerule jäeb suud,
Siis sedamaid ta palgetest
On näha kahte lohukest.

Küll igamees sest ise näeb,
Kui kardetawaks tema saab:
Ei üksi noorte poistele,
Ka wanadele meestele.

Seepärast kõiki palutaks:
Kes teda leiab ülesse,
See püüdku armu paeltega
Ta jäädwalt kinni pidada.

Need, kelle südamed ta wiis,
Et need saaks omad tätte fiis.
See mees, kes kinni püüdnud ta,
Saab warastada warast ka.

Reiufese albumist.

11. Wennad, wõtkem wahwast laulda.

Wennad, wõtkem wahwast laulda,
Laulgem rõõmsast südamest!
Mets ja maa ja meri kõlab,
Kõlab lahkest lauludest.

Mis wõib mõnujam weel olla,
Mõnujam kui laulu heal!
Laulgem õues, laulgem laanes,
Laulgem Gesti kingu peal!

Gesti laul, ja kõla waljust,
Üle metsa, üle maa,
Pilkjel pimel, kurjal ajal,
Elu küünal ole ja! —

Oh, et ära läinud wennad,
Pööraks jälle tagasi,
Seaks laululõngad ühte,
Mis on läinud laiali! —

J. Kuhlbars.

12. Jaani-õhtu laul.

Jaani õhtul tule juures
Nägin ma sind kiige peal,
Seal ma kuulsin mitu laulu,
Kuulsin sinu kallist healt.

Ei sa läinud minu mõttest
 Ei mu süda jätnud siin,
 Mina soov'sin kõik see võtse:
 Armastaksid sina mind!

Kui sa mulle kätt ei anna,
 Siis mu elu ots on käre'
 Ei mu silm ei enam nuta,
 Ei mul paista enam päe'!

Pilliga sind wiidi koju
 Kogu läts siis igamees,
 Üksi jäin ma kiige juurde,
 Olin suure mure sees.

Rahwa juust

13. Pühajärve laul.

Metsa keskel kenaste:
 Tuli, tuli, tuli, tuli, oho!
 Seisab Pühajärveke,
 Tuli, tuli, tuli, oho,
 Laenekesed ladusjad
 Lõbusaste laulwad:
 :::Oh sa Pühajärveke,
 Ei too sa troosti küll minule:::

Eduseb kuu seal taewa all,
 Tuli, tuli, tuli, tuli, oho!
 Laulab kaldal linnu suu:
 Tuli, tuli, tuli, oho.
 Smelise healega
 Südant täidab rõõmuga:
 :::Oh sa linnu laulu heal;
 Ei too sa troosti küll minule:::

Järwe kaldal lünka peal,
 Tuli, tuli, tuli, tuli, oho!
 Minu arm jee elab feal;
 Tuli, tuli, tuli oho!
 Dema peale mötlen ma,
 Järwe kaldal palwega:
 Oh kui armas, õnnis see,
 Kui mušu andis ta minule.
 Oh kui armas õnnis see,
 Minu haige süda on terweks saand!
 Rahwa suust.

14. Noorus on ilus aeg. . .

Pea õitswad roosid, pea õitswad lilled,
 Pea õitseb lill „Ara unusta mind.“
 Ma ütlen weel üks kord:
 Noorus on ilus aeg —
 Noorus ei tule iial tagasi!
 Ei tule, ei tule ta,
 Ei iial tule ta —
 Noorus ei tule iial tagasi!

Mell kaswab wiinapuu, kellel on marjad,
 Kust jookseb wälja magus wein.
 Ma ütlen weel üks kord:
 Noorus on ilus aeg,
 Noorus ei tule iial tagasi!
 Ei tule, ei tule ta,
 Ei iial tule ta,
 Noorus ei tule iial tagasi!

Rahwa suust.

15. **Emajõe laeneid mööda.**

Emajõe laeneid mööda
 Liigleb lahke laemuke,
 Riigub, liigub, sõuab, jõuab,
 Sõudjad laulwad rõõmsaste.

Jõe kallas haljas, õitsem,
 Wette waatab lilleke.
 Kaugelt waatab kaunis mõisa
 Alla jõe kaldale.

Kaldal kõnnib nägus neiu,
 Hellast pilku heidab ta
 Rohu peale, lille peale,
 Laemukese peale ka. . .

Olgu peale, jäägu peale,
 Jäägu mõisa herrale,
 Aga selle neiu noore —
 Võtaksin ma omale.

M. Beske.

16. **Kui kallist kodust.**

Kui kallist kodust lätsin
 Ma kurwalt kaugele,
 Siis ütles kase warjus
 Mull' hella neiule:
 „Kui selge kui see hallik,
 On minu armastus,
 Siit käib küll õhtu õhul
 Su järel' igatsus!“ ∴

Ma nägin mõnda kaste
 Ja mõnda hallikat,
 Ma nägin mõnda neidu
 Mull' naeratellewat:

Ei olnud kask ei hallik
 Nii armas ometi,
 Ei waatnud wõeras neiu
 Nii õrnalt iialgi. ::

Kui kaugelt jälle koju
 Ma rõemul rändasin,
 Ja hallikat ja kaste
 Ma jälle terwitin:
 Kask oli ära kuitwand
 Ja hallik mudane,
 Mu neiu oli läinud
 Zu teise kaenlasje.

M. Weste.

17. Oh wõiksin ma linnutiitwul.

Oh wõiksin ma linnutiitwul
 Su juurde lennata:
 Ma wiibiksin ehawiitwul
 Su kõrwal õnnela.

Su kodute käigiks kaugel,
 Sa ise filmale:
 Su lahust on rõõmu mull laugel
 Ma õhkan jageste.

Oh! waataksin üles taewa,
 Ka ingel ilmuks eel:
 Ei waigistaks ingel waewa,
 Miks mure paelus meel.

Üks ainus mu kurbtust kaotab,
 Üks ingel inime:
 Kui armuga hellalt waotab
 Mind oma rinnale.

Oh jõuakõid tuuletiiwul
 Meed tunnid tulema,
 Siis wiibiksin eluwiiwul
 Ja kaajas õnnela!

J. Bergmani.

18. Tule, tule, tuife!

Tule, tule, tuife,
 Kuku minu kaenlasjel
 Rõõm sind täitku
 Mulle näitku
 Sinu film end lahkeste.

Rohkeste end rõõmustan,
 Kui sind iial näha saan;
 Sinu ligi
 Tööd ja higi
 Walu, waewa unustan.

Iga päew mu ihaldus
 Sinu järele on uus.
 Sind ma nõuan,
 Sulle jõuan
 Sinu on mu armastus;

Sinust mõtleb minu meel,
 Sulle laulab lustil keel;
 Päewal, öödel,
 Seisul, töödel
 On ju pilt mul filma eel.

Kui siis mulle tuled ja,
 Kaenlasje sind wõtan ma!

Oh ja wilu,
Seda ilu
Siis mu õnn on olfata!

R. A. Hermann.

19. Meiu puna juukene.

Meiu puna juukene,
Lahke fini filmake
Sa mu armas neiukenne
Itka käid mu mõttesse!

Ngaw on mul täna õhtu,
Sinu juurde tahaks ma,
Rahetesi kambrikeses
Tuttu westa sinuga.

Huulte peale wajutaksin
Sinu weikest, walget kätt,
Silma weega niisutaksin,
Sinu weikest walget ätt.

20. Zuba löörib löökne.

Zuba löörib löökne,
Zuba kufub kääke,
Lehlama lööb lillekene,
Dits'ma hakkab öiele,
Süda sest sütti ka
Lõginal leekima
Suu halla sulal ja,
Laulu löörima.

Mure kurwastuse kujud
Jäägu minust järele
Tulgu tупpa rõõmu tujud,

Jäegu õue õhkamine:
 Puu pungad puhkewad,
 Wee laened weerewad,
 Rafud ka kaswad,
 Paulda lajewad!

Tasa pehme tuule tuhin
 Puude oksti puudutab,
 Waikselt wette woode wulin
 Koselt kõrwu kosutab,
 See warsti waimustab,
 Et rind mul rõõmsaks jaab,
 Keel laulu lahsutab,
 Hästi äratab.

A. A. Hermann.

21. Ma nägin orus lillekest

Ma nägin orus lillekest,
 Nii walge punase.
 Ei seda lille enam näe
 Sest walu kipub südame,
 Mu waeße südanie.
 Oh lilleke, oh lilleke
 Mil jaan, mil jaan
 Su õite!e!
 Oh lilleke, oh lilleke
 Mil jaan su õite!e!

Mu lille juurde laske mind
 Ta sarnast polegi,
 Ta peale nutan pisarad,
 Ta ette langen põlwili —
 Ma langen põlwili!
 Oh lilleke jne.

22. Mu neiu on pahane.

Mu neiu on pahane
 Ja nuffer kui nott,
 Sest et ma nii waene
 Kui kiriku rott.

Kui kosjas tal käisin,
 Siis: „wälja, pankrott“!
 Ja karjus, sest ferge
 Mu rahade kott.

Ja fiske siis sammus
 Seal Drika-Dtt:
 Tal leha nii jäme
 Ja lõua all lott.

Mu neiule wastu
 Tal wadis kui rott,
 Sest Dttil on raha
 Täis kole suur kott.

Ja minake pahane
 Ja nuffer kui nott:
 Küll ilmas teeb imet
 Suur rahade kott!

G. Dis.

23. Ara neetud.

Araneetud olgu elu,
 Araneetud armastus!
 Araneetud, noormees, sina
 Ja su armu töotus.

Araneetud walu rinnas.
 Araneetud jüda ja
 Araneetud igatsusest,
 Tormas weri soontes ka!

Araneetud lille ilu
 Araneetud lewade,
 Araneetud, fõstrasilmad,
 Iga ilus lilleke!

Araneetud kõik fiin ilmas,
 Olgu üheainsa sees!
 Araneetud leegid rinnas
 Waluõhked südames!

Mis ta kõik nüüd ära salgas
 Mis ta enne töötas!
 Miks nii palawasti suudles,
 Wale mõtel armastas.

Oh, ta on mu elu rõõwel,
 Ja mu õnne riisuja,
 Araneetud olgu tema
 Ja ma ühes temaga.

Neiuksese albumist.

24. Rein palwe.

Oh noormees, kas ma tohin
 Sind omaks nimeta?
 Wõi on see tuule kohin
 Mis wälja näitab sa?

Meil ärgu tuuleks jäägu
 Me truim armastus,
 Waid kindlamaks weel saagu,
 Kui talju mägedes.

Kas meeles on need tunnid?
 Mill' su'ga kõndsime?
 Ja noormees sinu rinnal
 Ma tihti hingasin.

Oh noormees, armas, mötke
 Kui roosi murrad sa,
 Sest roosil on ka okkad
 Mis sind wõib haawata.

Sa teda rinnal kannad
 Kui kallist warandust,
 Kui ta sul ära närtsub
 Täis walu, kurwastust.

Sest armastus on mitmed
 Ju hana põhja wiind,
 Ja minul, noorel neiu,
 Ka palju waewa teind.

Rahwa suust.

25. Wiimast korda.

Wiimast korda minu huuled
 Kallim, terwitawad sind!
 Wiimast korda, sina huuled
 Arma laulu laulwat mind!

Wiimast korda silma waated
 Sinu poole sõuawad
 Wiimse terwituse saates
 Wastu wõtma rõõmuga.

Wiimast korda soowid tõuswad
 Minu kurwast südamest,
 Unustust jult kallim sõuau
 Unusta mind igawes't

Wiimast korda linnu tiitwul
 Sinu jaurde lendaks ma
 Wiimse unenäo tiitwul
 Wiibiksin su rinnal ma.

Wiimast lorda soowid sõudwad
 Minu kurwast südamest,
 Wiimast lorda minu süda
 Palwetab weel sinu eest!

Wiimast lorda mina püüan
 Sinne sulle soowida
 Wiimast lorda mina hüüan:
 Onnelikult ela ja!

Rahwa juust.

26. Ara unustud.

Ma südames üht peiut
 Küll armsaks pidasin
 Ja tema peale lootsin
 Nii hellalt armastin.

Müüd mind la ära tõukas
 Mu tööge kallim, mind,
 Ja tema kullakeseks
 On hoopis wõõras neid.

Oh asjata ma omal
 Ja pilti kujutand,
 Ja kustumata tähtel
 Ja nime kirjutand.

Ta esimene armas
 Mul oli ilma peal
 Müüd musta kriipju tõmbas
 Mu elust läbi teal.

See armastus on wiinud,
 Kõik rahu südamest;
 Ma pole enam näinud
 Mu endist peitusest

Seal lootus ikka uuest'
 Tõi sõnu kalaja,
 Et peiufene mõtleb
 Mu peale armuga.

Nüüd seegi lootus lõpnud
 Ma walust wäsinud!
 Mu süda murest murtud,
 Miks mind on unustud!

Ma nägin orus lille
 Mis marust purustud,
 See tuletab mu meelde,
 Et olen unustud.

Ei enam wõi ma olla
 Nüüd enam õnnelik
 Sest hirmutaw ja tume
 On minu tulewik.

Rahwa suust.

27. Meremehe öde.

Siidi lipp ja hõbe purje
 Kuladne laew läks merele. :;

Laew see laentest randa jõudis
 Ankur lasti meresse. :;

Laewa peal olid noored mehed
 Keda hüüti madrusteks. :;

Seal tuli imeilus neiu
 Oma wenda otsima. :;

Kuulge kulla noored mehed,
 Nägite minu wenda siin? :;

Ütle, imeilus neiu,
 Kuidas wend sul wälja näeb? :;

Wemmal olid puna palged
 Lotis juuks ja kübar peas. :.:

Ütle imeilus neiu
 Mis fina lubad leidjale? :.:

Esimesel siidi räti
 Teisel kullast sõrmusse. :.:

Kolmandale, nooremale
 Luban iseene. :.:

Tahan talle eluajaks
 Jäada purje pesejaks. :.:

Rahwa juust.

28. Kurwal tunnil.

Miks wiibid neiu mures,
 Ja ohlad ükfinda,
 Kas elu lained laiad,
 On riisund kallima.

Oh jäta muret, leina
 Sa armas neiuke,
 Sest ära kuiwand heina
 Ei keegi haljaks tee.

Ei läe kõil mõtted täide,
 Mis meeles mõlguwad!
 Kõil laewad ei saa randa,
 Mis merel sõidawad.

Ei jäädwalt õilmitsema,
 Jää ükski roosipuu
 Ja terve eluaja,
 Ei lesta die fuu.

Seft armastus küll muutub,
 Siin ilmas teisiti,
 Ja truudust ära mõidab
 Ja murrab südame.

Rahwa juust.

29. Mälestuseks.

Mõttele mu peal, kui rõõmu elu elad
 Ja rõõmustad end hulga lilledest.
 Ja rõõmsast armsast juisest ajast,
 Oh ära unusta siis mitte mind!

Mõttele mu peal, kui kukulinnud laulvad
 Ja päike kuldsest ehtest valgustab.
 Ei ole mul ka siiski mitte rõõmu.
 Waid waitselet minu süda nutab sees.

Mõttele mu peal, kui südant oled leidnud,
 Kes armastuses sinu vastu teem,
 Siis ole rahul, ela õnnes, rõõmus,
 Ma soovin sulle kõige paremat.

Mõttele mu peal, kui teist ja oled leidnud,
 Kes armastuses sinu vastu truud,
 Siis ela rõõmus ja siis ela õnnes,
 Ma soovin head, mind oled kurvastand.

Mõttele, mu peal, kui altri ees sa jetsad,
 Ja oma südant lubad teisel seal,
 Mõttele mis kurbtust tood sa seega mulle'
 Sa surud surma frantsi pähe mul'.

Mõttele mu peal, nii kaua kui sa elad,
 Mõttele mu peal kui hauas hingam ma
 Mõttele mu peal, kui enam mind ei ole,
 Mõttele mu peal, see pärast juren ma.

Rahwa juust.

30. Hispanlase koju igatsus.

Lõunemaal on lahke Spania
 Spania, mu kodumaa,
 Seal ep kollakas kastanja
 Kõrub Ebro kaldalla,
 Mandlililled lehitsewad,
 Wõsumas on wiinapuud,
 Kõõsid, armsad, õisi a'awad,
 Taewas kumab kuldne kuu.

Kõik mu meele mõlgutused
 Wiitwad kaugele siit mind,
 Pahluge kõik lõbustused,
 Näen ma üksi, kodu, sind;
 Minu kodu, see on Spania,
 Sinna mind nüüd juhtige,
 Kus see kollakas kastanja
 Warju annab hauale!

Rahwa suust.

31. Serenad.

Gitarre kaenlas, igatsust täis süda
 Nii sammusin ma neiu ainalle,
 Et äratada õrnal laulul teda
 Ta roosilijest unest ülesse.

Ma laulan wainustatult, siiski waitfält
 Et kuulda ainult sinu kõrwadel;
 Ma laulu toon nii ohwripuhtas heales
 Mis leegib armastuse altariil.

Ei taha, kaunis neiu, hirmutada
 Sind ilusamas unenägudes:
 Ma tahaks laulda ingli keelebega,
 Et õnnes naerataksid ärkades.

Wast ehk sa nüüd, kui minu laulu kuuled
 Ka mõtled aimates: ma aru saan,
 Wast ehk mul sohistawad sinu huuled:
 „Mu õnneks, rõõmuks sind ka armastan!“

Täht, inglite, ja minu lahke paiste,
 Kui minu mõtted, kallim, sinu peal;
 Mu filmi ees ju nagu truu, õrn, wäike
 Mu kõrwu heliseb ju kuldne heal.

Kahwa suust.

32. Hele täht.

Hele täht ja wäikselt wilgub,
 Sinetawast taewast pilgub.
 Ara peida minu eest,
 Oma lahket filmalest
 Sinu juurde üles jõuda
 Soowisin siit ilmaist jõuda,
 Seal siis armsamalt ma ka
 Paistaks hele tähena.

Paistaks üle uinwa ilma,
 Kallimale fini filma.
 Sinna laulust peletaks
 Oma armu seletaks.
 Käägiks talle walust, waewast,
 Käägiks talle õnne taewast
 Kuni wäikselt uinuks ta,
 Une hõlma magama.

Uga pisar, pisar läigib laugel,
 Hele täht an minuist laugel,
 Laugel taewa küljes ta.
 Ei mu laulu kuule ka
 Istun üksi waatan üles.
 Tähekene taewa küljes

Raugel täht on taewa teel,
Raugemal mu kallim weel.

Ara otši õnne sealt,
Jalgi ja sini silmast,
Ara otši õnne sealt
Kes nii waga näha pealt.
Betliil sinisilma sära,
Südamest wiib rahu ära.
Dige õnn ei asu all,
Waid on kõrgel ülewal.

Rahwa suust.

33. Villepärg.

Ma annan täna sinule
Üht kena päriakest,
Oh pane temas tähele
Meid kolme lillekest:

Üks lill on helepunane
Ja warjul ilu, kroon:
See kõige õrnem õieke
Mis sulle kingiks toon.

Ja teist ja leiad pärja seest
Mis kena, sinine:
Ja wärv ei munda tules, wees,
Ei kustu ial see.

Siiis kolmandama leiad sealt
Üht walget lillekest,
Ja tema õrna õite pealt
Loed: „Sõber igawest!“

Arm, truudus, süütus need on siin
Kolm õrna õiekest,
Meid pärja sees sull' kingiks wiin
Ja soowin südamest:

Kõit eluaja olgu need
 Kui püha warandus:
 Dnn ehiv siis su eluteed
 Ei kustu — armastus!

Kahwa suust.

34. **Ei sa mitte waiki olla!**

13 Ei sa mitte waiki olla.
 Pauluwitsi lõpeta —
 Waikimine oleks wale
 Sunniks südant lõhkema.

Tahan õige taha laulda,
 Taha kaunelt helista;
 Et ei sind mu kõigekallim,
 Pauluga ma tüllita.

Aga kui torm minu kandlilt
 Kustab siiski kõrwu sull,
 Siis sa ise oled süüdi:
 Miks nii armas oled mull"?

Anna Haama.

14 Kui ei oleksid sa süüdi,
 Kuis saaks nõnda laulda ma,
 Kuis saaks minu hinge põhjas
 Arm ja walu hõisata.

Oh ma tunnen sinu pilku
 Minu hinges heljuma,
 Tunnen sinu külma waadet
 Mis toob walu otsata.

Nüüd ma laulan, nüüd ma kurdan,
 Kõige kallim, sinule:

Kuis ja ometi nii armas
 Oled siiski minule!

D. Grosschmidt.

35. Viisa hana.

Koosililled õitswad
 Viisa hana peal:
 See mu südant suures mures
 Võhki laristab

Oh kuis mõtlen mina
 Viisa sinu peal,
 Kuid sind on tige ja
 Minust lahutand.

Siis ei võdi mu süda
 Tõesti mõtleda:
 Kui et ma ju pärast, Viisa,
 Pean surema.

Kui mull' riiki antaks
 Staagu keisrile:
 Kõike põlgaks mina ära
 Võtaks, Viisa, sind!

Ei kõil ilma rõõmud
 Või mind rõõmusta,
 Sest et ja, mu Viisakene,
 Hingad hauas nüüd.

Surm see on küll hirmus
 Mis kõif lõpetab,
 Aga üksnes surma läbi
 Saan ju juurde ma.

Armas Jumal taewas,
 Saada inglit sa:
 Kes mu kurwa hinge wiiwad
 Litsa juurde siit.

Rahwa suust.

36. Õnne aim.

Kas õnne aim su oma rinda
 Weel iial pole wäristand,
 Kas salaarmastuse hinda
 Sa pole iial tunda saand?

Kas tõest' su hing nii lihtne, waga
 Weel iial pole armastand?
 Ehk ainult kuulu jutu järel'
 Sa oled seda tunda saand?

Müüd usun ma ja tunnen ära
 Et ühe õnnelikule
 On süda taewalikku sära
 Su walmistanud rohkeste —

Dh Jumal, miks sa mulle loonud
 Nii armastaja südamet,
 Dh armastus, mis sa mull' toonud
 Üht kurbtust kurwa hingele!

Dh tule surm ja päästa minu,
 Et lahti saaksin elust ma:
 Sind surres armastan ma ikka —
 Jah, armus tahan sureda!

Rahwa suust.

37. Nagu linnu tiivul.

Nagu linnu tiivul,
 Tõstab lauluheal
 Üles poole hinge
 Tme wiisi peal.
 Südant täidab ta
 Rahu wäega :;

Paul teeb rinda rõõmsaks,
 Lahteks, lõbusaks,
 Meie meeltes headust,
 Tulul tegemaks ;
 Ühtlus, armastus
 Paulus ikka uus :;

Meis meil kallilt, kaunilt
 Südant liigutab,
 Sumalikult hinge
 Üles äratab ;
 Seda annab auul,
 Waga lahke laul :;

R. N. Hermann.

38. Wändra jõe haljal kaldal.

Wändra jõe haljal kaldal
 Kerlib künkas puude all,
 Piwa sõmer teda matab,
 Haljas muru teda katab,
 Keda leinab Gestimaa.

Rändaja seal filmaweega
 Kaebab künka ääressa :
 „Oh, miks lahkusid ja ära,
 Oh, miks läksid meist nii wara ?
 Poolel jätsid Gesti töö!“

Leske laebab pisar palgil,
 Langeb künka najale:
 „Kodus laste nutukisa:
 Kunas tuleb koju isa,
 Wõtab Linda põlmele?“

„Mil siis jõuab koju kaasa,
 Lapsi hüüdma naerule?
 Tule koju, armastaja!
 Pooleli on jäänud maja,
 Lest ja lapsed warjuta!“

Kuula, ladmullt wainne lahin
 Hüüab hilju: „Kändaja!
 Heldest' ehita mu maja,
 Waigista ja nutukaja,
 Edenda mu Cesti tööd!“

Wastu lostab lahinale
 Kõik see Cesti mets ja maa:
 „Heldest' ehita mu maja,
 Waigista ja nutukaja,
 Edenda mu Cesti tööd“.

M. Weste.

39. Ma saeweskis täna.

Ma saeweskis täna
 Nii wärsind istusin,
 Ja jookswa wee mäangi
 Ja rattaid waatasin.

Ma panin kui pool unes
 Ka saagi tähele,
 Kuis pakust pakust läbi
 Ta lõikas rutuste

See paff kui elaw oli
 Ja walust wabites.
 Ja kiitjus, tääksus isi
 Ja tafa kõneles:

Sa oled õigel tunnil
 Just siia tulnudgi,
 Su pärast häda sunnil
 Mind waewatakse nii.

Sest pea saab sul käidud
 Siin ilmas elutee
 Siis saab neist laudest tehtud
 Sul furnu firstuke.

Ma nägin seal kuus lauda,
 Mu jüda raskeks läind,
 Ma tahtsin selgem kuulda —
 Saed olid seisma jäend.

40. Kuusepuu.

Oh kuusepuu, oh kuusepuu,
 Kui haljad sinu otkad!
 Sa kaswad üksnes põhjamaal
 Kus haljendad ka talwe aal
 Oh kuusepuu, oh kuusepuu,
 Kui kena oled sina!

Käes jõuluaeg, käes jõuluaeg
 Siis iuehtis hiilgad!
 Su okstel tuhat tulekest.
 Kui läikwad taewa tähekest.
 Oh kuusepuu, oh kuusepuu,
 Kui kenast hiilgad sina!

Waat lastehull, waat lastehull,
 Sind säraw filmil ootab.
 Meid rõõmustad ka mehe eas,

Kui meil on jõulupühad käes
 Oh kuusepuu, oh kuusepuu,
 Kui särav oled sina.

Rahwa suust.

41. Uinu, mu laps.

Uinu, mu laps! Oh maga, marjaots!
 Puu peidust tuleb unefe
 Ja kaldub sinu kättsisse,
 ∴ Uinu, mu laps! ∴

Uinu, mu laps! Oh maga, marjaots!
 Tuul mängib tamme okstega,
 Ei jõua tamme liiguta!
 ∴ Uinu, mu laps! ∴

Uinu, mu laps! Oh maga marjaots!
 Saa õitsewaks kui lehekuu
 Ja tugewaks kui tammepuu!
 ∴ Uinu, mu laps! ∴

Rahwa suust.

24. Minu kallis isamaja.

Minu kallis isamaja,
 Illa mõtlen ma su peal,
 Kui ma mõtlen, tuleb silma
 Kõõmu filmawesi teal.

Kallis wäike, waike maja
 Kena metsatuka sees;
 Wõiksin ma sind järgesi' näha,
 See mul mõlgub südames.

Dunapuud, kus küljes õunad,
 Alnast tuppä paistawad;

Maarmarjad, sõstra põõsad,
Kõik mu meeles seisawad.

Unenägudes ma sõuan
Weiste rongis tiigi peal;
Laudist kana pesa leian —
Aratab mind luke heal.

Sinu kaewust ammutades
Oma jänu kustutan;
Kapsataime päewaloodes
Lülma weega kosutan.

Millal näen ju hooneid paistwat
Sitswa õunapuude seest?
Millal pääsukesi lendwat
Pesasse ja pesa seest?

Millal kuulen rõõmsaid lapsi
Killa õues kikkawat?
Perenaiši kanu hüüdwat,
Lallekesi määgiwat?

Kui mind Zumal jälle aitab
Oma tsa kikkasse,
Siis see mul weel kallim näitab
Olewat kui ennegi.

Kallis sündimise ase,
Jää mu surma paigaks ka!
Wõta oma mulla sisse
Wiimaks mind ka hingama!

J. W. Jannsen.

43. Kui siit pilwe piirilt.

Kui siit pilwe piirilt alla waatan
Ale õitswa Gestimaa,
Rõõmu laulu siis maailma saadan,

Hüüan walju healega:
Siin on ilus elada!

Kulla lainel wäljad walendawad,
Järwed hõbe ehawad,
Kaugel lehismetfad haljendawad,
Kõue kombel kohawad:
Siin on ilus elada!

Taewa äärel mürab merelagi,
Wiskab wahtu pilwe pool',
Läbi luha hoowab hõbe-jõgi,
Laulab laine koorilook:
Siin on ilus elada!

Sitswal Gesti wainul käiwad neiud,
Laulwad lusti õite seas,
Lehtwas orus astwad Gesti peiud,
Hüüdwad rõõmuhealil reas:
Siin on ilus elada!

Kõrged pilwed nagu luiged lendwad
Üle maa ja mägede
Päike, kuu ja koidu tähed rändwad
Lauldes üle jõgede:
Siin on ilus elada!

Siin on ennem juurem sugu eland,
Rõõmsam rahwas healitsend,
Siin on wõidu laulu wiisid kõland,
Ranged mehed keelitsend:
Siin on ilus elada!

Siin on ennem hirmu tuuled hooland,
Kui ka lapsukesed leina näind;
Kui ka orja higi walul wooland,
Siisgi suu on laulu teind:
Siin on ilus elada!

Võiksin jõed ja järved kinni püüda,
 Püüda tuult ja linnu healt,
 Vasekfin neid üle ilma hülüda
 Mäe halja harja pealt:
 Siin on ilus elada!

Võiksin taewa mõlwil kirjutada
 Hele wälgu walgega,
 Tahaksin ta nii siis sõnastada
 Paistma eha palgega:
 Siin on ilus elada!

J. Kunder.

44. Kui mina alles.

Kui mina alles
 :: Noor weel olin ::
 Lapsepõlwes
 :: Mängisin ::

Ei mina teadnud
 :: Muud kui seda ::
 Mis mina nägin
 :: Silmaga ::

Rõõm teeb lastel
 :: Paulu heale ::
 Kaunimaks kui
 :: Kandlekeel ::

Meie elu
 :: On siin ilmas ::
 Nii kui linnul
 :: Oksa peal ::

Näitab ennast
 :: Rõõmus siisgi ::
 Elida on täis
 :: Kurvastust ::

Si meie tea,
 :: Kas me saame ::
 Siin weel kofku
 :: Tulema. ::

Rahwa laul.

45. Pidu hakkab.

::: Pidu hakkab, pidu hakkab, pai eidekene! :::
 Dh lusti, oh rõõmu, oh head õnnel

::: Kui peremees on majas, siis maja elu ilus. :::
 Dh lusti, oh rõõmu, jne.

::: Kui perenaene on majas, siis maja elu ilus :::
 Dh lusti, oh rõõmu, jne.

::: Kui poega on majas, siis maja elu ilus :::
 Dh lusti, oh rõõmu, jne.

::: Kui tütar on majas, siis maja elu ilus :::
 Dh lusti, oh rõõmu, jne.

::: Siis õitsewad õued ja säravad seinad :::
 Dh lusti, oh rõõmu jne.

::: Kui peremeest pole majas, siis maja elu otsas :::
 Dh kurvastust, muret! Dh waewa ja walul

::: Kui perenaist pole majas, siis maja elu otsas :::
 Dh kurvastust, muret! jne.

::: Kui poega pole majas, siis maja elu otsas :::
 Dh kurvastust, muret! jne.

::: Kui tütart pole majas, siis maja elu otsas :::
 Dh kurvastust, muret! jne. ,

∴ Siis nutawad nurgad ja karjuwad lambrid! ∴
 Oh kurwastust, muret! Jue.

∴ Üks kännuke nurgas, see tõstab pea üles! ∴
 Oh kurwastust, muret! Oh waewa ja walul!

Rahwa laul.

46. Edasi.

Gesti pojad edasi,
 Üstkem oma radasi!
 Laulgem rõõmsast Loojale,
 Pidu päewa toojale!
 Pipumees rongi ees
 Behwitagu lippu käes!
 Sauldes rõõmu radasi
 Gesti pojad, edasi!

G. R. Jakobson.

47. Küll seisau pikal.

Küll seisau pikal pimel ööl
 Nii ainu üksi wahi tööl
 Mu mõtted aga käiwad seal
 Mu armulese teede peal.

Kui lipu alla tulim ma
 Siis ehtis ta mind armuga,
 Ja nuttis minu rinna naal
 Ja ütles: „Druu sul igal a'al!“

Ta on nii helde, tasane
 Ja armastab mind kindlaste
 Gest tufsub jüda külmal ööl
 Müll waljult, soojalt wahi tööl.

Ehk istud lambri nurga sees,
 Sul kustub küünal woodi ees,
 Sa saadad palwed südamest
 Müüd üles oma peiu eest.

Kall film ja süda nutavad,
 Et halvad ajad algavad:
 Jää wait ja maga mureta.
 Trun Jumal sind ei unetas

Kell hüüab ju, nüüd tuleb tund
 Mis lahkust toob ja magust und:
 Oh kanna, kallid une sees
 Mind oma waga südamel!

J. Kuhlbars.

48. Märdisandid.

Laske sisse märdisandid,
 Märdi küllned külmetawad,
 Märdi warwad walutawad.
 Märti tulnud kaugelka,
 Ümber see ilma üimera,
 Ümber see tuu kumera,
 Tagant taewil panasa.
 Tuhat näinud tuleesja
 Sada fiia fateesja,
 Lumi mul rikkus loogakirja
 Sadu mull rikkus saaniteki,
 Härmatus hea hobuse,
 Kiwi mul rikkus kingapaelad,
 Paju juured pastlapaelad,
 Peretiitar, kulda kinga,
 Pital juuksil pääsulene,
 Sirgu siidi sängiestä,
 Pardi kirja padjadesta.

Puhu nüüd tuli tubaje,
 Löötsu löfe põrmandulel
 Peretütar, kulda kingal
 Wõta peergu pistujastal
 Wõta halgu ahju pealta,
 Kui ei ole peergu pistujasja
 Kui ei ole halgu ahju pealla,
 Kui ei ole lõmmu lõhna pealla,
 Wõta seinast sammelida,
 Wõta roogu räästaesta:
 Puhu ju tuli tubaje,
 Löötsu löfe põrmandulel

Rahwa laul.

49. Mu kodune kohake.

Mu kodune kohake, kena ja wail
 Ja ehitud õitega, ilusam paik,
 Kus puhub nii lahkesti kosutaw õht,
 Kus pesitab rahu ja lillede leht
 Oh kodune kohake, kena ja wail
 Oh kodune kohake, ilusam paik.

Mu koduse kohakse haljuse sees,
 Kus õitsewad lilled, nii maa peal kui wees,
 Wõib puhata kauniste künaste peal
 Ja lahkesti laulda, et heliseb heal
 Oh kodune kohake, kena ja wail
 Oh kodune kohake, ilusam paik!

Mu koduses kohakes elasin ma
 Nii mureta mängides nooruse a'a
 Ei tunnud seal kurwastust kunagt meel
 Ei kaeband kurtes mu lapselik keel.
 Oh kodune kohake, kena ja wail,
 Oh kodune kohake, ilusam paik!

Mu koduses kohakes toominga all
 Ma tahaksin hingata isade maal
 Mil minust jääb maha ferd raskuste ilm
 Ja rahus läeb kinni mu kustuja film.
 Oh kodune kohake, kena ja wait,
 Oh kodune kohake, ilusam paik!

R. A. Hermann,

50. Roju.

Kui ma mõtetega jaaksin
 Ühes rännatagi teel,
 Jätta jumalaga ta'aksin
 Täna võerastega weel.

Üle laenetawa lahe,
 Üle mahutawa wee,
 Üle wangistawa wähe,
 Üle ekhitawa tee.

Roju, wanematel lendaks,
 Roju wendadele läeks,
 Roju õdedele rändaks,
 Roju sugulastel jääks!

Kodu unustaksin waewa
 Mured mälestusest wiiks,
 Tunneks tulewiku taewa
 Pilwist peasemassa priiks.

Kodu naerataks naljal
 Hulga hõiskajate seas,
 Kodu soowituste maljal,
 Glaks õnnelikus eas.

M. J. Eisen.

51. Armukefesele.

Armukene, miks ja mures,
Miks ju süda kurbtust täis?
Sind ei jäta ma ka fures,
Minu ilus eluõis!

Kustuda võiks kuu kume,
Lähte hiilge taewa teel;
Pimeks minna päikse jume,
Aga mitte minu meel!

Närtšida võib leht ja rohi,
Mitte arm mu südames;
Seda unusta' ei tohi,
Kus sa lõnnid iganes:

Südamesse olen pannud,
Oma südamesse sind;
Sellest sulle teatust annud:
Miks veel mures siin rind?

Saada laugel, saada ära
Hirmupilved hinge maalt;
Dota õnne hilja, wara
Armastuse roosiraalt!

A. Reinwald.

52. Püüdja heitis õnge jõlle.

Püüdja heitis õnge jõlle,
Et ta saaks sealt kala kätte;
Aga kõige päewa sees
Püüdis tühja kalamees.

Mees siis, kui õhtu jõudis,
Kalake veel süüa nõudis,

Njas õnge lõuast läbi,
Hüüdis waljust: „appi-appi!

Armas mees oh lahe lahti!
Minul waesel pole mahti!

Ja mis kasu saad sa minust,
Olen pisule, ja sinust

Loodan armu, elu weel,—
Olgu hale sinu meel!

Mina elan welewoos.
Kus mull' Jumal elu loos;

Kuiwal maal on surm ja walu.
Ringi mull' weel aastaks elu“!

Mees siis ütles: — mine wette,
Aasta pärast tule ette!

Siis ma wiin ja keedan find:
Kalapüük ju toidab mind.—

Aasta pärast, päewa peal,
Oli kala jälle jeal,

Tuli kalda, mehe ligi
Kellega ta kauba tegi.

Kala seisis, hülüdis wees:
„Oled siin, mu armas mees?“

Wõta nüüd ja keeda mind,
Siin ma olen ootan find!

Täna näen weel wetewood,
Homme on mul paljad rood.

Armas on küll elu weel,
Olen siiski surma teel!“

Pisut aega mees weel mõtles,
Aga kärmest' siis ta ütles:

„Armas kala, lahen find,
Sinu truudus noomib mind,

Et sa olid ustaw mulle
Siis mu süda puust ka pole!

Sind ma lasen üksna priiks.
 Kui sind rahwa ette wiiks,
 Ja need sinu truudust näeks
 Kuhu nende häbi jäeks?!"

G. W. Freundlich.

53. Ara ilmal walu kaeba.

Ara ilmal walu kaeba,
 Ara kaeba piisaraid;
 Ilm ei usu, et sa elust
 Nopid ainult ohataid.

Kui ta ilm näeb sinu walu,
 Niu tal on raudne rind;
 Küll ta pillama ja naerma
 Igatahes walmis sind.

Kaeba õhtul kuldse kuule,
 Ütle hõbe tähtele, —
 Neil on osawõtlik süda
 Sinu wastu täieste.

Kuldne kuu lööb lahwatama,
 Kurwalt kõnnib taewa all,
 Tähed hõbehelgil hüüdwad:
 „Looda, õnn weel saadawal!"

D. Groschmidt.

54. Saaniga sõitsin ma jahinal.

Saaniga sõitsin ma jahinal
 Külast läbi kiirega;
 Ara mu finnas siis kadus jeal,
 Laksin kinnast otstina.

Talusse sisse ma sammusin,
 Wastu tuli neiuks.
 „Neiu, kas nägid üht finnast maas,
 Ütle mulle, hellake!“

Ei ole näinud, — ta kostis mull',
 Tahän teistelt küsida. —
 Neiu mult häbenetes ära läks,
 Pea tuli jälle ta.

— Külamees, keegi su finnast ei näinud,
 Palun wõtta wastu see! —
 Kinda ma wõtsin ja sõitsin sealt,
 Sinna jätsin südame.

Sõites sealt läbi siis iga ferd
 Oli minul äpardust:
 Katta pulk kadus wõi kuffus piits,
 Ilka leisin wiirwitust.

„Jä, oh kunas mull' talu saab,
 Mil wõin tuua armul'se?
 Neiu mul lõbus ja nāgus on,
 Tahab pea mehele!“

Nāgu tal naerul, tal walge pea
 Silmad hellad, sinised;
 Wõnuslik mini sest neiust saab,
 Talitab, mis tarwitseb!“

M. Weste.

55. Jõua ju laugelta.

Jõua ju laugelta
 Mere laente laugelta,
 Baadikene, rannale,
 Las' mind armsa rinnale.

Kus tallis, kurdab ja!
 Laene ehk sind laewaga
 Mattis merde magama,
 Surmas find su armuga?

Dot, oot, mu tütrefel
 Homme saab ehk peiufe
 Meie randa rändama,
 Soomest siia sõudema.

Küll õhkas neiu rind,
 Waitsets — jäi ta weepind,
 Wood ja tuule hääledki, —
 Peig ei tulnud talgi
 Rahwa juust.

56. Lorelei.

Mu meel on nii kurb ja raske,
 Ja walus keeb mu rind,
 Ei suuda ma meelest laste
 Juttu, mis lohatab mind.
 Dõ jabe ja looja läab päike,
 Rein tasa woolamas,
 Ja päikese wiimane läige
 Mäe latwu on kuldamas.

Üks neiu nii ime ilus
 Seal kõrge kalju peal;
 Orn kääle tal pilwede wilus
 Kuld juukseid silumas seal
 Meid kuldases kammil ta silub
 Ja laulu laulab ta,
 Üht laulu, mis wäega kõidab
 Küll iga kuulaja.

Üks laewnik kes jõe peal sõidab,
 Ei märka kaljut wees
 Nii nõiduslik laul ta wõidab.
 Et kõi on unustand mees.
 Mütid tean, et laened on latnud
 Meesi kõige laewaga:
 Meid Lorelei woosse matnud
 On oma lauluga.

Heine järele D. Grosschmidt.

57. Üks ainus ainuke.

Mull mõttes on üks ainuke,
 Üks kallis ainuke!
 Oh kui ma selle piiga saaks:
 Ta on nii wirt ja wiisakas
 Nii wiisakas
 Ma elaks Eedenis.

See tütarlapse tõesti,
 Ma kosiks endale!
 Tal ala lahke meelele
 Ja nägus kui üks maalike,
 Kui maalike,
 Ja film kui tuluke.

Ja kui ma teda kaugelt näen,
 Lõõb puna palgesse;
 Mul süda hakkab põksuma
 Ja wesi weereb filmasse,
 Mul filmasse —
 Ei tea mis lugu see?

Weel reede õhtul wainu peal
 Ta küsis minu käest:
 „Oh litle mull', mis wiga sul?
 Ei õige lugu ole sul?

Ei ole sul?"
Ma oht'jin kõigest väest!

Ma oleks pidand rääkima,
Oh miks ei rääkind ma!
Oh oleksin ma rillas mees,
Mül süda pisut kergem sees,
Mül kergem sees,
Ma räägiks temaga.

Jr. R. Kreutzwald.

58. Just nagu torm.

Just nagu torm ja pifse heal,
Kui laente löögid mere peal,
Nii kosta ja, oh meestekoor,
Et rõõmu tunneks wana, noor!
Käi läbi ja nüüd orust, mäest,
Täis saagu oht su ime väest,
Ja kõla läbi ilma aul,
.: Sa waba Eesti laul!.:

Oh lehekuu nüüd tere sa,
Oh lilled armsa lehiga,
Ja oja, jookstes kohinal,
Te linnud lauldes taewa all!
Nüüd rõõmuga me rändame
Küll metsasse, küll murule,
Kus ilma ilu näeme,
.: Mis tekkind tõusule.:

Maailmast läbi lauluga!
Kus himu eht seal seisata.
Me südant lahleks laulame
Ja magust mõtet meelele.
Täis meestekoor, kui heliseb,
Head õnne toob ja rahu teeb,

Seft tösttem, armsad wennad healt
 Riüd iga koha pealt.

Sakjakeelest.

59. Riige laul.

Kus õrnad õied õitsemas,
 Seal lendamas, on liblikas,
 Kuid õite wahel offa peal
 Üks warblane end kiigub seal.
 Ja minu kuldne kallite
 Kui liblikas, kui warblane.
 Moor weri tema soontes keeb,
 Tal kiikumine lõbu teeb
 Kiigu, mu kallite, kiigu
 Hellasti kiigel ja:
 Hõlju ja helju ja liigu —
 Laulu sul laulan ma.
 Inglise, lae ma lütkan
 Kiigel sind päikseni:
 Kui sind heljumas silman —
 Siis näen kui taewast wallali!

Mu kallil ilus jalake
 Ja jalas siidi sukake,
 Mis kena roosa paelaga
 On pealtpoolt põlwe sidund ta.
 Mis nägin, õelsin kallile;
 „Kuis nii?“ ja „kuidas?“ hellate
 Mult küüsis — ije kohlunud —
 Ma õelsin: „Kiik ei pea suud!“
 Kiigu, mu kallite kiigu
 Hellasti kiigel ja:
 Hõlju ja helju ja liigu —
 Laulu sul laulan ma.
 Inglise, lae ma lütkan

Kiigel find päikseni;
 Kui find heljumäs filman —
 Siis näen kui taewaft wallali!

Kui lewadisel õhtul ma
 Läen kodu oma kalliga,
 Siis kõige lõbusam on see
 Kui kaenlas kiigub kallike;
 Seal veri tulsuh kärmesti
 Ja mõistusgi kaob koguni:
 Jah uskuge mind — armastus
 On hea ja magus joowastus.
 Kiigu mu kallike, kiigu jne.

Saksa keelest D. Grossschmidt.

60. Isamaa hiilgawa pinnala paistab.

Isamaa hiilgawa pinnala paistab
 Kodu meil kaunike, kallike!
 Isamaa sinawa wõlwita waatwad
 Wilkujad loidud meil orusse.
 :: Hoi la, la, la, la, la,!
 Ditse ja haljenda, eestlaste maa! ::

Kukulind kauniste kõrwa meil kostab,
 Uratab ülesse looduse:
 Helinal õhud ja healed meil häädwad,
 Helinaid saadawad südame.
 :: Hoi la, la, la, la, la!
 Ditse ja haljenda, eestlaste maa. ::

Walwamas isamaa waim meie wabel
 Looduses liikuma lennula;
 Silda ei aina wõi wangis ja wiibi, —
 Hõiska ja helise õnnes ja!
 :: Hoi la, la, la, la, la!
 Ditse ja haljenda, eestlaste maa! ::

L. Koidula.

61. **Rast.**

Üks last meil kaswis õues
 Just maja ukse ees,
 Ta oli lapsesõlmes
 Mu armas seltsimees.
 Ta andis wilu, warju,
 Ta mahl mind kojutas,
 Ta kohin jagedasti
 Mu südan röömustas.

Kui suureks sain siis pidin
 Ma kasest lahkuma,
 Siis tahtsin wiimast lorda,
 Ta all weel istuda;
 Ta lehed kohisesid,
 Kui lausuts jalga:
 Jää, jõber, isamaale,
 Siit leiad rahu sa!

Müüd olen kodund kaugel
 Ja mõnda waewa näind
 Ja mõni kallis lootus
 On minul tühja läind.
 Ei kase kohin taha
 Mu meelest kaduda
 Waid kostab mulle kõrwa:
 Siit leiad rahu sa!

R. E. Malm.

62. **Juba kase ladwalt.**

Juba kase ladwalt lehed langwad,
 Kõle tuul käib üle kesamaa...
 Nastatellal röömu heal on lõpnude
 Wiimseid tunda hakkab lõbma ta.

Kena päike, kas sa wäfind oled?
 Pikkamisi pead ju tõstad sa!
 Kurwalt oma laste peale waatad
 Sliigise neid riisub armuta.

Kõrged pilwed nagu hirmust aetud
 Üle maa ja mere lendawad;
 Kurehealed haledasti hüüdwad,
 Rodu poole nemad tõttawad.

Rodu poole! Rodu—magus sõna!
 Süda kannata! Ei sinagi
 Raua enam oota! Rodu poole
 Kutjub Isa sind ka wiimati!

L. Koidula.

63. Metsas seisis maasikas.

Metsas seisis maasikas,
 Maasikas nii ilus.
 Poiss läks metsa karjaga
 Wagust paika otsima,
 Leidis marja wilus
 Oh sa magus maasikas,
 Maasikas nii ilus!

Ütles poiss: ma nopin sind,
 Maasikas nii ilus!
 Kostis maasik: Lase mind,
 Karjapoiss, ma palun sind,
 Patjuda weel wilus!
 Oh sa magus maasikas,
 Maasikas nii ilus!

Poiss see noppis maasika,
 Maasikas nii ilus!
 Ei ta wõtnud palumist,

Marja warre kaebamist,
 Kuulda puude wilus.
 Oh ja magus maasilas,
 Maasilas nii ilus!

J. Kuhlbars.

64. **Miks ja nutad.**

Miks ja nutad, lillekene,
 Nupud sul täis pisaraid?
 Kas ja raskest hingewalu,
 Sellake, ka tunda said?

On sul Eesti pind ka rääkind,
 Waike öö sul teadustand
 Ennemuißtsest rõõmu põlwest,
 Kadund õnnest pajatan'd?

Eõsta pead oh õiekene,
 Koit on saanud isandaks!
 Omad terad hiigwalt saadab
 Et nad nuttu kuivataks.

Kui ta lõuna walguft paistab
 Üle õitswa isamaa:
 Oh kuis tahme tall' tänu,
 Dis, siis wastu õhtada!

L. Koibula.

65. **Meil aiaäärne tänawas.**

Meil aiaäärne tänawas,
 Kui armas oli see,
 Kus lasteheinas põlwini
 Me lapsed jooksiime.

Rus ehani ma mängisin
 Küll lille, rohuga,
 Rus wanataat käre kõrwal mind
 Esi tuppa magama.

Küll üle aia tahtsin siis
 Ja kombel waadata!
 „Laps oota,“ kostis ta, „Jee aeg
 On kiir küll tulema!“

Aeg tuli. Maa ja mere peal
 Silm mõnda seletas, —
 Ei poolt nii armas polnud seal
 Kui küla tänawas!

L. Koidula.

66. Ema süda.

Üks paigake siin ilmas on,
 Rus warjul truudus, arm ja õnn,
 Kõik, mis nii armu siin ilma peal,
 On pelgupaika leidnud seal.

Kas ema südant tunned sa?
 Nii õnn, nii kindel, muutmata
 Ja sinu rõõmust, rõõmu näeb
 Su õnnetusest osa saab.

Kui inimeste liikuwat
 Auu, kiitust, sõbrust tunda saad,
 Kui kõik sind põlgwad, wihlawad,
 Kui usk ja armu just langewad.

Siis ema süda ilmsiks läeb,
 Siis weel üks päik sul üle jääb,
 Rus nutta julged igal a'al,
 Truu, kindla ema rinna na'al.

Mõnd kallist südant kaot'fin,
 Mis järel nuttes leinasin,

Neg andis teist mull' tagasi:
Ei ema südant — italgi.

L. Koidula.

67. **Õrn õõpik, kuhu tõttad sa,**

Õrn õõpik, kuhu tõttad sa
Küüd lahtel lehekuul?
Kas mõisa aias hõisata
Sa tahad roosipuul?
Õõi metsas torel toomingal
Saab hүүdma sinu suu,
Kui tähed hūlg'wad taewa all
Ning walguist' walab kuu?

Ei mõisa aias hõisata
Õõi laulu minu rind,
Sest wanemate werega
On wāetud see pind!
Ka metsas torel toomingal
Ei hүүdma ja mu huul
Waid talupoja atna all'
Seal pūhal pärnapuul.

Kui jõuab õnnis juine õõ,
Siis laulan talle ma,
Ei unuks meelest päewatõõ,
Jääks rahul magama.
Kõik õõ siis healed heljuwad
Ta launi kambri sees,
Ning unenāod ilusad
Tal seiswad film'e ees.

Kui aga taewas kumab loit,
Ja kaob pime õõ,
Siis lauldes tõuseb priius loit
Ja waob orjawõõ,

Sest idataewa jerwalka
 Ju näha koidu tuld,
 Ja uuel ilul särama
 Lööb Gesti oma muld!

G.

68. Tule nüüd, tule nüüd hõiskama.

Tule nüüd, tule nüüd hõiskama,
 Oh sõbrake, ühes minuga!
 Kõlaga, elagu lauluheal
 Nii ma kui mere peal.

Jah, ilm on ilus, heal on hea
 Kind on rõõmus, soe on pea,
 Reha lerge nii kui kuul,
 Jalg nii tuline kui tuul.

Oh kui kaunist linnufesed laulwad,
 Süda hakkab hüppama!
 Kui mu kõrwad ial seda kuulwad,
 Läheb suu mul helisema ka.

R. A. Hermann.

69. Kuld rannake.

Kuld rannake!
 Mil jõuab laew ju kaldale?
 Ju wara kalli koiduga
 Su poole wõtsin purjuta
 Ei weel ju kaunist kallast näe
 Siit üle kõrge laene mäe.

Kuld rannake!
 Mil jõuab laew ju kaldale?
 Weel ikka wõõra ilma piir,

Ei läigi ranna finiwit
 Sealt üle elu-mere wee,
 Kus löpib minu laewa tee.

Kuld rannakel!

Mil jõuab laew su kaldale?
 Ma õhtan siin kui wäsiind lind,
 Et waitne elu-mere pind,
 Ei tuul mu laewa lendes a'a,
 Ei mina weelgi randa saa!

Kuld rannakel!

Mil jõuab laew su kaldale?
 Küll õhtu päitse paiste lääes
 Sind wete wirwenduses näeks,
 Oh süisgi raste, wilets järg,
 Sest tee on hirmus piik ja märg.

A. Reinwald.

70. Pruudi pärg.

Me pruudi pärga punume,
 Sull' kaunil' roosi lillil'
 Ja tantfule sind saadame
 Nüüd kenal pulma pillil.
 Ilus haljas, ilus haljas
 Ilus haljas, pruudi pärg.

Mul aias kaswab kauniste

Küll mirta mitmet sugu!
 Kus wiibib armas peiuke,
 Kas neist ei peeta lugu?
 Ilus haljas, ilus haljas,
 Ilus haljas, pruudi pärg.

Pruut tetras seitse aasta teed
 Kuldlõnga wärtnal walmis,
 Kui hebemed nii peenik'jed

Ta ehted kudus, palmis.
 Ilus haljas, ilus haljas,
 Ilus haljas pruudi pärg.

Kui seitse aastat mööda said,
 Siis tuli koju peiu,
 Ja et ta pulmad kaasa tõi,
 Meilt pärja pärib neiu.
 Ilus haljas, ilus haljas,
 Ilus haljas, pruudi pärg.
 Rahwa suust.

71. Surmani.

Sind surmani küll tahan
 Ma kalliks pidada
 Mu õitsew Gesti rada,
 Mu ilus isamaa!
 Mu Gesti wainud, jöed
 Ja minu emakeel,
 Leid lõrgets kiita tahan
 Ma surmatunnil weel!

Kuis, maa, nii hellalt kannad
 Su lapsi käte peal,
 Neil annad leiba, katet
 Ja wiimast aset weel!
 Lõest', armsam on mul olla
 Su põues, Gestimaa,
 Kui wõõral pinnal õnnes
 Ja auus elada!

Kuis on su pojad wagad,
 Nii waprud, tugewad,
 Su tütreid nagu lilled,
 Nad õitswad nagu sad,
 Ja sinu tuul ja päike

Sind õnnel hoiavad,
Ja kõrge lotka tiivad
Kuis hellalt kannavad!

Ja tihti jiiiski leian
Su filmas pisaraid!
Mu Gestimaa, oh looda,
Küll ajad muudavad!
Meil tulewased tunnid
Weel toowad kinnitust!
Käi kindlast! nõua õigust!
Aeg annab arutust!

L. Koibula.

72. Üksinda.

Üksinda, üksinda
Bean wõõrsil rändama!
Pisar läigib leinalaugel,
Kaunis isamaa on kaugel,
Kaugel ilus isamaa.

Isamaa, isamaa!
Millal saan ju pinnale?
Millal paistwad sinu mäed,
Wõtavad kaisju sinu käed,
Kes sind ootab nutuga?

Nutuga, nutuga!
Bean wõõrsil rändama!
Ei siin emakeelt ma kuule,
Ei mu mõte lusti luule:
Kaugel helde emakeel!

Emakeel, emakeel,
Minult sinul ema meel!
Wõõral keelel pole wõimu,

Pole lõbust laululõimu:
 Wõõras keel on armuta?

Armuta, armuta,
 Pean wõõrsil rändama!
 Ei mind lõida wõõras ilu,
 Wõõras päitsepaiustus, wilu:
 Arm on ainult kodumaal!

Kodumaal, kodumaal!
 Seal ma rändan rõõmu ra'al!
 Seal mul lahked laulud liik'wad,
 Lillenupud nurmel liik'wad,
 Ditswal aasjal ilusjal!

A. Grenzstein.

73. Serenade.

Mu kallim, kambrikses ülewal,
 Oh kuule minu healt,
 Mis igatsuses nii põlewal
 Sind hüüab une pealt:
 Oh näita peakest, ma ootan sind,
 Ma palun, kallim, oh kuule mind;
 Mu kallim, kambrikses ülewal,
 Oh kuule minu healt!

Mu kallim, kambrikses ülewal,
 Müüd ärka üles ja
 Sest täna hommikul ilusjal
 Sull õnne soowin ma!
 Kas põlgab armastust sinu rind,
 Ma seisän lauldes nagu lind:
 Mu kallim, kambrikses j. n. e.

Mu kallim, kambrikses ülewal
 See laul on otsas ju,

Ja ainal su peate nähtawal, —
 Mu õnn on otsatu:
 Jah, sulle, kallim, tujukub mu rind,
 Oh tule alla, ma ootan sind;
 Mu kallim, kambritšes j. n. e.

* * *

Mu kallim, kambritšes ülewal,
 Ei kuule minu healt:
 Ja ainal pole weel nähtawal —
 Ei ärka une pealt;
 Müüd usun, kallim ei armasta mind
 Ja otsatas walus lõhkeb rind:
 Mu kallim, kambritšes ülewal,
 Ei kuule minu healt!

Wiimane salm lauldakse
 kui neiu ainal ei ilmu.

74. Jumalaga jätma pead.

Jumalaga jätma pead
 Oma sünnikoha maad,
 Kus jul õnnes õitsewad
 Lapsepõlwe lille raad.

Jumalaga jätma pead
 Gesti niidud nägusad,
 Kus weel meelespea lilled
 Ornas ilus õitsewad.

Jumalaga jätad muru
 Kus lord mäng' sid lapsena,
 Ja siis hakkad tõsi elu
 Kaugel rajal katsuma.

Jumalaga Cesti taewas,
 Cesti päike, Cesti tuul;
 Jumalaga hüüab kõigil
 Wiimast korda sinu huul.

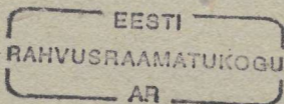
Jumalaga sulle sõbrad
 Ühes looris hüüawad,
 Kõige õitsewamat õnne
 Eluteele soowivad.

Pea meeles sünni-kohta
 Noore põlwe sõbru ka,
 Ja su õnn seal laugel rajal
 Jäägu ilka õitsema.

D. Grossschmidt.

Ar 9.14
 Laulgem

133197

On ilmunud

Eestlaste laulikud,

kus kõik rahvuslised isamaa, armastuse, rõemu ja mängu laulud sees on.

Oh laula ja hõiska	40 kop.
Laulgem neiud, laulgem peiud. Neiude ja peiude laulik	20 "
Noorte laulik. Laulud noorerahwale	10 "
Neiude laulik. Kõige ilusamad lauldawamad armastuse, isamaa jne laulud	20 "
Lõbus Rahwa laulik	30 "

Armastuse laulik	10 kop.
Eesti Laulu-poiss ehk Rõõmus laulja	10 "
Laewameeste laulik	15 "
Meremeeste laulik	15 "
Pidu-laulik	15 "

Aun, Elise, Kibuwitsa õied II.	20 kop.
Eisen, M. J., Karskuse laulik	5 "
Grünfeldt, P., Ära unusta mind (ilmalik). Mälestuse raamat aasta päewade jaoks.	1.20 "
— Pea mind meeles	50 "
Hermann, K. A., Salmikud II.	30 "
Lembit, Ilulugemised	30 "
— — II. paremal paberil	35 "
Lermontow, Demon	30 "
Liiw, Jakob, Püha kuu	15 "
— Laulud, Wiru kannel III.	25 "
— Kirjatööd II. jagu	1.50 "
Nooli, A., Mag., Minu laulud	20 "
Peterson, Adam, Laulud	20 "
Punisson, Orult ja mäelt	20 "
Saat, Artur, Öhtused tuled	75 "
Tombach, A. L., Kaljuwald, Luuletused I.	25 "
Weske, Dr. M., Laulud	40 "
Wöhrmann, Ed. L., Nõmme lillekesed	50 "
Üksti, A. M., Wäkuwad kiired	25 "

Hind 20 kop.